

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 88. Et inuenit eos dormientes. v. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

to perseverarem, nec exirem cum Adam utinam semper horum primorum custos permanerem, & custodirem istum novum paradysum: pro perditio primo. Utinam magis operer illum. quam bone mihi foret tunc ad vesperam, quando operarijs dabitur sua merces. Eia anima mea perseveremus in hac custodia,

§. 87. *Et Venit. v. 37.*

Puillum progrediente Iesu à discipulis nec una hora potuerunt vigilare eo absente nauseantes ob melancholica audita & naturalem fatigationem cerebri unde nervi sensuum toto die distenti, procedunt, qui requies egent certis temporibus, quid facit interea Dominus & magister eorum? Oravit, intentè neque tamen illorum, qui se obliuiscabantur curam deposuit, nam oratione iam semel facta, ecce venit, visit, curat. O pietas singularis Dei mei super filios Adam! non latebat eum dormire discipulos, sed inuisere voluit ut ostenderet eis se curam eorum habere tantam, ut in maximis curis suis eorum non deponeret memoriam. Bene hunc spiritum Christi penetrauit Sancta Mater Ecclesia Romana, quæ in Liturgia sua cum Deo solo loquens, & agens tamen ordinavit S. Petro docente eum, ut memoria fieret & vivorum & mortuorum, & Sacerdos se identidem ad populum convertens dicat: Dominus vobiscum: Orate, sursum corda &c.

Veni Domine etiam ad nos, & noli tardare relaxa facinora plebi tuæ, veni Domine Iesu Christe, veni & visita nos in pace, veni & eductos vincetos de carcere, de somno, de nocte, ut latemur coram te corde perterrito, veni Saluator noster, veni desideratus cunctis gentibus, ostende faciem tuam & salvi erimus, veni lux mea, redemptor meus excita me ad confitendum nomini sancto tuo. Quamdiu miser iactabor in fluctibus mortalitatis, meæ clamans ad te, Domine, & non exaudis? audi clamantem Domine de hoc mari magno & adduc me ad portum felicitatis æternæ.

§. 88. *Et inuenit eos dormientes. v. 37.*

Si Dominus & Magister noster Christus hodieque aut in dies veniret corporaliter ad Orationes Christianorum, quas aut in cubiculis suis, aut in Ecclesia tractant, si ad Conciones, si ad cellas & officinas religiosorum, si ad ædes Ecclesiasticorum, si ad curias Episcoporum accederet, quantos non & quot dormientes inueniret, prælatos? quot subditos? credo pene tunc renouandam querelam veterem: Omnes declinauerunt, simul inertes facti sunt. Nos tamen tales, miramur Apostolos una hora non vigilasse cum Domino, dicimus intra nos: si fuisset in diebus illis: somnum non dedisset.

dedissem oculis meis, & palpebris meis dormitationem. Ita dicimus, sed cum ad rem venit, aliter facimus. Dicimus uti dicebant discipuli ante hortum, facimus ut discipuli in horto. Hæc est summa fere vitæ plurium, pauci quos melior spiritus affluit, pauci sunt. Esto igitur vigilans, ô Christiane, ne dum torpes inertiâ, ille qui non dormit te circumueniat, & spurcitiam vitiorum in bona voluntate spargat, tenebrasque offundens rationi, animam tuam obscuret nocte peccati, quæ debet semper esse in luce Dei: dic serio cum Propheta, si dederò somnum oculis meis & palpebris meis dormitationem donec inueniam locum Domino. Estote & vos vigilantes ô Ecclesiæ pastores cœlestes, vinitores, agricolæ, Dei cooperatores dum enim desides dormitis, multa mala inierit hostis, de quibus à vobis ratio exposceretur, quia illis obniti poteratis vigilantes cum Christo hîc, sicut non dormit neque dormitat qui impugnat Israel, ita nec dormiendum vobis qui custoditis Israel.

Illumina Domine oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus præualui aduersus eum: in manus tuas commendo spiritum meum redemisti me Domine Deus veritatis, locutus sum in lingua mea, notum fac mihi Domine finem meum & numerum dierum meorum quis est ut sciam quid desit mihi: fac mecum signum in bono ut videant qui oderunt me & confundantur, quoniâ tu Domine adiuuisti me & consolatus es me, perijt fuga à me & non est qui requirat animam meam, clamaui ad te Domine dixi: tu es spes mea portio mea in terra viuentium.

§. 89. Et ait Petro. v. 37.

Cur Petrum & non alios alloquitur, quia Petrum seniorẽ alijs bonum exemplum oportebat dedisse, qui cæteris fidelior esse volebat Domino, qui scandalum se non passurum publicè in mensa prædicauerat coram omnibus, qui & se & ad vitam & ad mortem paratum cum Christo obtulerat, qui Christi Vicarius futurus in Ecclesiæ regimine, fundamentum & basis, pro quo Christus orauerat, ne deficiat fides eius, cum Satan expeteret, ut cribraret sicut triticum: ô quam bene fecisset S. Petrus, si tunc cum loquebatur ei Dominus torporem excussisset, exsurrexisset à terra, exilijset ut pugil ad arma, oculos defricuisset, pericula pensasset. Certe maiores, quæ secutæ sunt tentationes declinasset, iam vero dicens, Expecta, reexpecta, modicum hic, modicum ibi, facta sunt eius posteriora prioribus peiora.

Vigilate ergo ô Christicolæ, ô fideles Christi asseclæ, & qui diligitis Dominum, & imitatores eius esse desideratis, mortificate membra vestra & passionem super terram, & scitote nisi granum frumenti mortuum fuerit,

H

erit.